

Всичко това, господине, щото ти казвахъ по-горѣ, до толкова е привлѣкло наши-тъ хора къмъ училище-то, что-то сега не само млада-ты, на кои-то като нужно за челядь-тъ имъ, подпомагатъ го и словомъ и дѣломъ, нъ и наши-ти старци и стары бабы си даватъ и сръдце-то за него; сега кой щото си има отъ тѣхъ за отдѣляніе за своѣ-тъ душицѣ, все въ училище-то си го дава: защо-то всякой позна и увѣри ся, че само прѣзъ училище-то може да ся прави на цѣло-то чловѣчество добро. И наистинѣ, училище-то за млада-ты е майка, коя-то ты прѣражда и прави отъ дывы на питомны, а пакъ за стары хора училище-то е мостъ, кой-то ты прѣвожда отъ тоя лъжовенъ и грѣховенъ свѣтъ въ оня истинный и непороченъ свѣтъ — царство небесно, спорядъ както казва и самъ Іисусъ Христосъ въ Евангеліи: „кой-то научи и направи, той ще ся нарѣче най-го-лѣмъ въ царство небесно.“ — О! пріятелю, рѣкохъ, колко добрини сѣ излѣзли испослѣ въ село-то ви отъ това училище, кое е въздвигнало оня мѣдрый вашъ съотечественникъ Дѣдо Добре. — Хайде, рѣкохъ, моля ти ся, заведи-мя послѣ тамъ гдѣ-то лѣжи той, та да прѣгръна и цѣлуна гроба му и да му пролѣжъ и азъ двѣ слъзы отъ благодарность и признательность за твоя толкосъ голѣмы добрини, кои-то е умѣялъ да произведе въ отечество-то ви.

А какъ сѣ пакъ по васъ и по другы мѣста дѣвическы-ты училища? попыта мя пріятель-тъ. — Не пытай мя, рѣкохъ, много злѣ стоимъ съ тѣхъ: защо-то у насъ родители-тъ още не сѣ познали нуждж-тъ за изучваніе женскж-тъ челядь. Повече-то отъ тѣхъ мыслятъ, че не трѣбвало на момиче да ся учи на книгѣ, защо-то щало да пише на любовника си; едни пакъ казвать, че на женѣ не трѣбвало повече ученіе, освѣнъ да знае да ся записва имя-то; другы пакъ по градове-ты пращать момичета-та си въ училище само да научать иѣкой чуждъ языкъ, иѣкожъ свирнѣ или какъ да игражтъ, зачто-то мыслятъ, че само въ това ся съ-стояло най-голѣмо-то образование; па има и такывы, кои-то иматъ училище-то пакъ за шивалище, та пращать дѣщери-ты си да ся испечать добрѣ, какъ да шерять тютюновы кесій-кы, чеврета, възглавничета и другы такывы разсипи-кжщъ работы. Ето отцо у насъ въ повече-то дѣвическы училища ся задовольавать още съ калугерско-то ученіе: Часословъ и